

Věc C-73/10 P

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG

v.

Evropská komise

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Rozhodnutí Komise týkající se řízení podle článku 81 ES – Žaloba na neplatnost – Lhůta – Opožděná žaloba – Důvody, které mohou odůvodnit odchylku od lhůty pro podání žaloby – Právo na přístup k soudu – Zásady legality a proporcionality – Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. listopadu 2010 I - 11538

Shrnutí usnesení

1. *Řízení – Lhůty pro podání žaloby – Prekluze – Vyšší moc*
(Statut Soudního dvora, článek 45)
2. *Řízení – Lhůty pro podání žaloby – Prekluze – Omluvitelný omyl – Pojem – Dosah*
[Jednací řád Tribunálu, čl. 101 odst. 1 písm. a) a b)]
3. *Řízení – Lhůty pro podání žaloby – Prekluze – Přípustnost vzhledem k právu všech osob na spravedlivý proces*
(Článek 230 ES)

1. Od použití právní úpravy Unie týkající se procesních lhůt se lze v souladu s čl. 45 druhým pododstavcem statutu Soudního dvora odchýlit pouze za zcela výjimečných okolností náhody nebo vyšší moci, neboť striktní použití těchto pravidel odpovídá požadavku právní jistoty a nutnosti zabránění jakékoli diskriminaci nebo jakémukoli svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti.

pro podání žaloby došlo k omylu, jelikož znění čl. 101 odst. 1 písm. a) a b) jednacího řádu Tribunálu je jasné a nevykazuje zvláštní výkladovou obtížnost. Okolnost, že jedinou příčinou překročení lhůty pro podání žaloby je omyl, kterého se dopustil zástupce navrhovatelky, tak nelze považovat za omluvitelný omyl, který by umožňoval odchylku od pravidel týkajících se lhůt pro podání žaloby.

(viz body 42, 45, 57)

(viz bod 41)

2. V rámci právní úpravy Unie týkající se lhůt pro podání žalob se pojem „omluvitelný omyl“, který umožňuje odchýlit se od této úpravy, vztahuje pouze na výjimečné okolnosti, za kterých zejména dotčený orgán jednal tak, že lze připustit, že toto jednání samo o sobě nebo v rozhodující míře způsobilo, že jednotlivec v dobré víře, jenž prokázal veškerou řádnou péči požadovanou od běžně informovaného subjektu, mohl být zmaten. O takový případ se nejedná ve věci vztahující se k rozhodnutí Komise, kterým byla uložena pokuta dle článku 81 ES a v rámci níž při počítání lhůt

3. Zásada upravená v článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech, a sice zajištění spravedlivého procesu všem osobám, která je uznána v právním řádu Unie, nebrání tomu, aby byla stanovena lhůta pro podání žaloby k soudu.

Právo na účinnou soudní ochranu není nijak dotčeno striktním používáním právní úpravy Unie týkající se procesních lhůt, které odpovídá požadavku právní jistoty

a nutnosti zabránění jakékoli diskriminaci nebo jakémukoli svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti. Ačkoli totiž dotčená dvouměsíční lhůta představuje zajiště omezení práva na přístup k soudu, toto omezení zjevně nepředstavuje zásah do samotné podstaty tohoto práva, a to tím spíše, že pravidla týkající se počítání této lhůty jsou jasná a nevykazují zvláštní výkladovou obtížnost.

Odchyłka od uvedené právní úpravy nemůže být odůvodněna okolností, že se jedná o základní práva. Pravidla týkající se lhůt pro podání žaloby jsou totiž kogentní a musejí být používána soudem takovým způsobem, aby byla zajištěna právní jistota, jakož i rovnost právních subjektů před zákonem.

(viz body 48–50, 56)